

Sevgiliye Serenat

– Şükran Aydođan · 22 Şubat 2012

Sen soluklan hele sevgili!
Ben asma yaprağındayım,
Koruk olmaya durmuş,
Taze üzümlerim.
Sonra bir incir ağacıyım,
Süt süt akmışım,
Bal kokuyor tenim. Kiraz çiçeklerini,
Küpe diye kulağıma takmışım,
Çam dalları sesleniyor,
Kozalaklar minik iskarpinlerim.
Vişne rengi dudaklarımda,
Gövdesine yaslanmışım. Güneş saçlarımda dolaşüyor,
Sıcak buđusu gözlerimde,
Yeşile alışık aşına kirpiklerim.
Bir çiğ tanesi düşüyor,
Erik ağacının tomurcuklarına,
Bekliyor gözyaşlarım.
Dilimde çilek tadı kelimeler,
Bir aşk sözcüğü için,
Yalvarıyor goncada güller. Sen soluklan hele sevgili!
Ben tabiata soyunacađım.
İçimde özgür sevdalar,
Ağaç kovuklarında hüznüm,
İpek böcekleri dokumuş,
Ten rengi şalımlı.
Sürünüyor etekleri,
Gelincik yaprakları elbisemin.
Dinlen sevgili gül bağrımında sen,
Öpüyor okşuyor yüređimi,
Tüy hafıflığında busen. Ş.AYDOĐAN GÜLCENAZ